

Bane. Der er mange af den Slags Ønster, som fremkomme under den Form, dem burde man ikke røre ved, man burde lægge dem til Side straks, men nu blive de behandlede overmaade grundig i Tinget, og der spildes overmaade meget Arbejde derpaa. Det vilde derfor være overordentlig heldigt, om der kunde slaas bestemte Regler fast, saaledes at saadanne Koncessioner ojeblittelig kunde henvises til Papirskurven. Paa den anden Side fremkommer der ogsaa Ønster om Koncessioner, hvor man kan gerne sige, at alt er i Orden, man har sin Plan, sit Oberflag, man har sit store Tilskud fra Amtskommunen og fra de mindre Kommuner. Den Slags Ønster maa selvfølgelig fremmes hurtigst mulig, men under disse Forhold, som nu ere til Stede, saa komme de paa Grund af de førstnævnte Ønster om Koncessioner aldrig et Skridt videre. Derfor vilde det være overordentlig heldigt, om der her kunde slaas bestemte Regler fast, saaledes at de og de Betingelser stilles, for at et Selstaa kan faa Koncession paa Jærnbaneanlæg. Jeg kan heller ikke se andet, end at der i Regeringsforlaget findes det Gode, at den Tanke der slaas fast, at de enkelte private Jærnbaner, hvorpaa der ønskes Koncession, skulle stilles under nogenlunde lige Vilkaar med Hensyn til Statstilskuddet. Jeg tror, det vilde være overordentlig heldigt. Man har set saa ofte her i Rigsdagen, at Ønster have været fremsatte paa saa forskellige Maade, man har søgt Tilskud af mindre Beløb, og man har søgt Tilskud af større Beløb, men uden at man egentlig kunde slaa fast med nogen som helst Berettigelse, at det var det Beløb, som man fortjente. Derfor anser jeg ogsaa det for et Gode i det Forslag, som Regeringen har forelagt, at de enkelte private Jærnbane-forslag kunne nyde omtrentlig ens Tilskud. Hvis imidlertid det høje Ting her neden under har ment, at det skulde gavne Sagen ved at bringe Regeringsforlaget herop i den Form, som det foreligger, saa kan jeg ikke se andet, end at det har været temmelig uheldigt, idet Forslaget her efter min Opfattelse er omtrent umuligt. Jeg vil kun i Modsetning til min ærede Kollega for 7de Kreds (Madseu-Nygdal), som syntes at være saa glad over § 3, udtale, at jeg finder, at den unægtelig umuliggør alle fremtidige Jærnbane-forslag. Det er dog en given Ting — og det ser man jo ogsaa i Praksis — at der ikke er to Byer, som nære ens Opfattelse af, hvad der tjener dem til Bedste, og derfor komme de — om jeg maa bruge det kraftige Udtryk — i Haarene paa hinanden, den vil have Jærnbane der og den der.

Hvis § 3 skal føres ud i Praksis og slaas fast som en af Løsteparagrafferne i Loven om Koncessioner til Jærnbaner, saa kan jeg ikke se andet, end at den vil umuliggøre alle fremtidige Jærnbane-forslag. — Der er en Bestemmelse, som en af de ærede foregaaende Talere (Breinholt) savnede i denne Lov, og jeg anser selvfølgelig ogsaa den for fuldstændig nødvendig — det er Laaneparagraffen. Imidlertid, som sagt, jeg kan ikke se andet, end at det Lovforslag, som er kommet fra det andet Ting, er alt andet end godt, det er muligt, at det i et Udvalg kan ændres saaledes, at det kan blive brugbart, jeg vil haabe det, men for mig stiller Sagen sig ikke overordentlig lyst.

Det. Hansen: Jeg mener ligesom den sidste ærede Taler, at det er et af de urimeligste Lovforslag, vi have set, og at navnlig § 3 maa i og for sig anses for skiftet til at gøre det fuldstændig umuligt som Lov. Jeg har aldrig hørt før, at det skulde afhænge af en enkelt Kommunes Beslutning, endog saa en lille Landkommune, om Rigsdagen skal bestæftige sig med en Ting eller ikke bestæftige sig med en Ting, om et vist Emne skal blive et Lovgivningsemne, eller det skal afgøres af Indenrigsministeren. Men saaledes er jo i Virkeligheden § 3 affattet. Naar der kommer et Andragende ind om en Koncession, saa skal Ministeren sende det rundt til Erklærings Afgivelse. Det staar der i § 3, han har at gøre det. Han kan ganske vist vælge, hvilken Købstad han vil tage med, og en Minister kunde maaste der ikke ville tage Købstæder med, som kunne anses for at være interesserede i Sagen. Det afhænger af Ministerens Skøn, om de i nogen væsentlig Grad berøres af Anlægget. Der blev i det andet Ting talt om en Bane fra Ullerslev til Rerteminde. Er Odense interesseret eller ikke? Ministeren mener maaste, at Odense ikke er interesseret og omvendt o. s. v. Naar saa en enkelt Kommune siger: Nej, vi synes ikke, at Betingelsen efter § 2 a. er opfyldt, saa skal Ministeren, saadan som § 3 er affattet, forelægge Rigsdagen en Lov, selv om Ministeren mener, at det er en meget taabelig Bane, og at der ikke bør gives den Koncession. Saa staar der til Slutning: Saa vil Spørgsmaalet være at henviser til Lovgivningsmagtens Afgørelse. Men det er imidlertid formelle Fejl, som vi nok kunne komme ud over, hvis der overhovedet er god Mening i denne Lov. Det glædede mig at høre to ærede Medlemmer af Flertallet her i Salen, nemlig det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) og det ærede Medlem for 6te Kreds (Ahlfeldt-Laurvig),